ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΓΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
Ἰδιοκτησία: «Ἡ Πρωΐα», Ἀν. Ἐκδοτική Ἑταιρεία.

Γραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα: 31-351 31-352

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρχ. 720	Ἐτησία	£ 2.0.0
Ἑξάμηνος	» 360	Ἑξάμηνος	» 1.5.0

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ ΙΕ'.—ΑΡ. 15—116

ΔΕΥΤΕΡΑ
26
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1940
Σελήνη 19 ἡμερῶν
Ἀνατ. ἡλίου 7.03. Δύσις 6.13
Θεοκλήτου, Πορφυρίου Φωτειν.

ΑΡΔΕΥΣΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Ποίαν σημασίαν ἔχει ἡ ἐπαρδευσις διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς εἰς τόπον φυσικῶς στερούμενον τρεχόντων ὑδάτων κατεφάνη καλῶς ἀφ' ὅτου ἐδόθη ἡ δέουσα προσοχὴ εἰς τὴν ἐντατικὴν καλλιέργειαν διὰ τὴν αὔξησιν τῆς στρεμματικῆς ἀποδόσεως, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν εὐδοκίμησιν ὡρισμένων καλλιεργειῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρξουν χωρὶς τὸ δι' αὐτὰς ἀναγκαῖον ὕδωρ. Τὰ συνεχῶς αὐξανόμενα καὶ συμπληρούμενα ἀρδευτικὰ ἔργα εἰς τὴν Μακεδονίαν εἰς τὰς πεδιάδας τοῦ κάτω ροῦ τοῦ Ἀξιοῦ καὶ τοῦ Στρυμόνος — ὅπως καὶ ἄλλα τοπικὰ εἰς διάφορα σημεῖα τῆς χώρας ἐπέφερον ἤδη αὔξησιν τῆς παραγωγῆς, τὴν ὁποίαν δυσκόλως ἠμποροῦσαν νὰ φαντασθοῦν οἱ παλαιότεροι περιφερειῶν. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ἀττικὴν ἀκόμη ἤρχισεν ἡ κατασκευὴ τοπικῶν ἔργων ἀρδευσεως, ὅπως εἶνε τὸ φράγμα τοῦ Φασίδερι, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἐξασφαλισθῇ ἀρκετὸν ὕδωρ διὰ τὴν ἄρδευσιν τῶν λαχανοκήπων καὶ τῶν ἀγρῶν τῶν πλησιεστέρων ἀγρατικῶν κοινοτήτων. Δὲν ὑπάρχει δὲ ἀμφιβολία, ὅτι σὺν τῷ χρόνῳ θὰ γίνουν καὶ ἄλλα παρόμοια τοπικὰ ἀρδευτικὰ ἔργα ὅπου τοῦτο εἶνε δυνατόν.

Ἄλλοτε, κατὰ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος αἰώνος — ὅπως ἀναφέρει εἰς τὸ λίαν ἐνδιαφέρον βιβλίον του ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀρδεύσεις», ὁ εἰδικὸς ἀσχοληθεὶς μὲ τὸ ζήτημα τοῦτο καθηγητὴς τῆς Ἀνωτ. Γεωπονικῆς Σχολῆς κ. Ἀντ. Ἀδριανόπουλος — εἶχε γίνει μελέτη περὶ τῆς ἀρδεύσεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς γεωργίας τῶν περιοχῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ ἠρδεύοντο ἀπὸ τὸν κύριον ἀγωγὸν τῆς ὑδρεύσεως. Καίτοι ὅμως ἀναγνωρίσθη ὅτι ὁ Ἕλλην γεωργὸς εἶνε δεξιότερος τῶν ξένων καὶ λίαν οἰκονόμος, κατορθώνων νὰ ἀρδεύῃ μὲ ποσότητας ὕδατος, αἱ ὁποῖαι εἰς ἄλλας χώρας θὰ ἐθεωροῦντο λίαν ἀνεπαρκεῖς, ὡμολογήθη ἀπὸ τοὺς τότε ἁρμοδίους, ὅτι ὡς ἐκ τῶν ἀτελῶν γνώσεων τῶν χωρικῶν περὶ τῶν ἀρδευτικῶν ζητημάτων, δὲν ὑπάρχουν σαφῶς ἐσχηματισμέναι ἀντιλήψεις ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου.

Ἀπὸ τότε διέρρευσαν τέσσαρες καὶ πλέον δεκαετίαι, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ γεωργία εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐσημείωσε μεγίστην ἀνάπτυξιν, ἰδίως δὲ κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη. Καὶ ὁ συγγραφεὺς τῶν «Ἀρδεύσεων» εἶνε εἰς θέσιν νὰ βεβαιώσῃ, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρατηρήσεων Ἑλλήνων γεωπόνων, ὅτι ὅπως ἐφαρμόζονται σήμερον εἰς τὴν χώραν μας αἱ ἀρδεύσεις, ἀποκτοῦν, ἀναλόγως τοῦ εἴδους τῶν καλλιεργειῶν καὶ τῶν ἐδαφικῶν καὶ τῶν κλιματικῶν συνθηκῶν ποικίλλοντα ποσὰ ὕδατος, τῆς συνεχοῦς ἰδανικῆς παροχῆς κυμαινομένης μεταξὺ 0,11 τῆς λίτρας μέχρι 1.85 λιτρῶν κατὰ δευτερόλεπτον καὶ ἑκτάριον — ὅσον περίπου ἀπαιτοῦν αἱ καλλιέργειαι καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἀεσημείωτας χώρας τῆς Εὐρώπης δι' ἀρδεύσεις δροσισμοῦ.

Ἀρθωνότεραν καὶ συχνοτέραν ἄρδευσιν ἀπαιτοῦν τὰ κηπευτικὰ εἴδη καὶ τὸ φράγμα τοῦ Φασίδερι προορίζεται νὰ τροφοδοτήσῃ κυρίως τοὺς λαχανοκήπους εἰς τὶς Κουκουβάουνες, ὅπου εἶνε δυνατὸν ν' αὐξηθῇ ἡ παραγωγὴ λαχανικῶν, ἐξασφαλιζομένης μεγαλυτέρας ἐγχωρίου ἐπαρκείας διὰ τὴν πρωτεύουσαν.

Ἡ ἄρδευσις τῶν ἀμπελώνων γίνεται κυρίως κατὰ τοὺς χειμερινοὺς μῆνας, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν πλημμυρῶν τῶν φυσικῶν ρευμάτων, ὁπότε περιέχουν αὐτὰ καὶ ἰλύν, ἡ δὲ ἄρδευσις προσλαμβάνει χαρακτῆρα ὑδροληψίας. Αἱ χειμεριναὶ αὐταὶ ἀρδεύσεις συντελοῦν συχνὰ εἰς τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγῆς σταφυλῶν, ἡ ὁποία ὑπερβαίνει εἰς αὐτὰς τὰς περιπτώσεις κατὰ 65 % τὴν τῶν ξηρικῶν ἀμπελώνων. Ἡ συνέχισις, ὅμως, τῶν ἀρδεύσεων τῶν ἀμπελώνων καὶ κατὰ τοὺς ἐαρινοὺς καὶ τοὺς θερινοὺς μῆνας συνεπάγεται αὔξησιν μὲν τῆς παραγωγῆς, εἰς βάρος, ὅμως, τῆς ποιότητος, διότι ἐπέρχεται ἐλάττωσις τοῦ εἰς σάκχαρον περιεχομένου τῶν σταφυλῶν καὶ τοῦ γλεύκους.

Ἡ συστηματικὴ ἄρδευσις ὠφελεῖ ἰδίως τὴν ἐλαίαν. Δι' ἔλλειψιν ἐπαρκοῦς ὕδατος, εἰς μέγα μέρος τῶν ἐλαιώνων μας, δίδονται συνήθως εἰς αὐτοὺς ἓν ἢ δύο μόνον χειμερινὰ ποτίσματα μετὰ τὴν συλλογὴν τοῦ καρποῦ, σπανίως δὲ καὶ ἓν ἀκόμη κατὰ τὴν ἄνοιξιν, πρὸ τῆς ἀνθήσεως τοῦ ἐλαιοδένδρου. Ἡ ἐλαία ὅμως ἔχει ἀνάγκην ποτίσματος ἀνὰ δύο μήνας, συνέπεσε δὲ ἐλαιῶνες νὰ μὴ ἀρδευθοῦν ἐπαρκῶς ἓν ἔτος καὶ, ὡς ἐκ τούτου ἢ νὰ μὴ καρποφορήσουν κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο, ἢ ὁ παραχθεὶς καρπὸς νὰ ξηρανθῇ καὶ ν' ἀποπέσῃ. Ἐννοεῖται καὶ ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐλαίαν, ἡ ἄμετρος ἄρδευσις ἠμπορεῖ μὲν ν' αὐξήσῃ τὴν παραγωγὴν ἐλαίου, εἰς βάρος ὅμως τῆς ποιότητος τοῦ καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἄρδευσις πρέπει νὰ ρυθμίζεται ἀπὸ εἰδικούς.

Ἡ ἐξασφάλισις ἐπαρκοῦς ὕδατος δι' ἄρδευσιν ἠμπορεῖ νὰ καταστήσῃ δυνατὴν τὴν καλλιέργειαν εἰδῶν προσοδοφόρων ἐκεῖ, ὅπου σήμερον δὲν εὐδοκιμοῦν. Διὰ τοῦτο κάθε κοινοτικὴ πρωτοβουλία, ἢ κάθε προσπάθεια περισσοτέρων κοινοτήτων διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρου ὕδατος εἰς τὴν περιφέρειάν των διὰ τῆς κατασκευῆς τοπικῶν ἀρδευτικῶν ἔργων πρέπει κατὰ πάντα τρόπον νὰ ἐνθαρρύνεται καὶ νὰ ὑποβοηθῆται.

Ἡ χώρα μας ἔχει ἔδαφος κατὰ τὸ πλεῖστον ὀρεινὸν καὶ διακεκομμένον ἀπὸ χαραδρώσεις. Μία συστηματικὴ προσπάθεια διὰ τὴν συγκράτησιν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρου ὕδατος ἐκ τοῦ ἀνωφελοῦς ρέοντος καὶ ἐπιφέροντος οὐχὶ σπανίως ζημίας, ἀποτελεῖ οὐσιωδεστάτην συμβολὴν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς της — ἀνάπτυξιν, τῆς ὁποίας ἡ ἀξία εἶνε εἴπερ ποτὲ ἀντιληπτὴ κατὰ τὴν σημερινὴν ἐποχήν.

Γαλλικὸν τηλεβόλον τῶν 220 χιλιοστομέτρων ἐν δράσει, εἰς τὸ δυτικὸν μέτωπον.

Οἰκία τῆς φιλλανδικῆς πρωτευούσης, φλεγομένη ἀφοῦ ἐβομβαρδίσθη ἀπὸ ρωσικὰ ἀεροπλάνα.

Γάλλοι στρατιῶται χαρτοπαίζοντες εἰς τοὺς ὑπογείους κοιτῶνας τῆς γραμμῆς Μαζινό.

Πρὸ 21 ἐτῶν

Ὁ στρατηγὸς Μαννερχάϊμ, ὁ νικητὴς τῶν Ρώσσων

Ἕνας ἐθνικὸς ἥρως

Εἰς τὴν κρισιμωτέραν φάσιν τοῦ φιλλανδικοῦ ἀγῶνος ἐνεφανίσθη πάλιν εἰς τὸ προσκήνιον τῆς ἐπικαιρότητος ὁ ἐθνικὸς ἥρως τῆς Φιλλανδίας, ὁ ὑπαρχὸς στρατάρχης Μαννερχάϊμ, ὁ ὁποῖος κατὰ τὰ τελευταῖα τηλεγραφήματα, διευθύνει ἤδη ἐπὶ τῆς πρώτης γραμμῆς τὰς ἐπιχειρήσεις, ἐναντίον τῶν παλαιῶν του ἐχθρῶν, τῶν Ρώσσων, τοὺς ὁποίους πρὸ 21 ἐτῶν εἶχε νικήσει. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ, ὁ Γάλλος ἀκαδημαϊκὸς κ. Ἀνρὺ Μτορντώ, δημοσιεύει εἰς παρισινὴν ἐφημερίδα τὰς ἀναμνήσεις του ἀπὸ τὴν συνάντησιν, τὴν ὁποίαν εἶχε πέρυσι, εἰς τὸ Χέλσινκι μὲ τὸν Φιλλανδὸν στρατάρχην, καθὼς καὶ μερικὰ χαρακτηριστικὰ σημεῖα ἀπὸ τὸν ρόλον, τὸν ὁποῖον ὁ στρατάρχης Μαννερχάϊμ εἶχε παίξει κατὰ τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα τῆς πατρίδος του.

«Ἡλικίας 72 ἐτῶν — λέγει ὁ κ. Μτορντὼ — δίδει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι εἶνε μόνον 60. Φορεῖ στρατιωτικὴν στολήν, εἶνε ὑψηλός, ἀδύνατος, μὲ μαῦρα μαλλιά, διαπρεπὴς κὸν ὄλεμμα, κανονικὰ χαρακτηριστικὰ καὶ ἕνα μικρὸ μουστάκι.

Εἰς τὴν πρώτην αἴθουσαν τοῦ σπιτιοῦ, βλέπει κανεὶς τὸ δέρμα μιᾶς τεραστίας τίγρεως.

— Εἶνε ἡ τρίτη τοῦ κόσμου ἀπὸ ἀπόψεως μεγέθους, μοῦ λέγει ὁ στρατάρχης μειδιῶν.

Τὴν εἶχε σκοτώσει τὸ παρελθὸν ἔτος, εἰς τὴν Νεπάλην, μὲ δύο σφαίρας εἰς τὴν σπονδυλικὴν στήλην. Διατηρεῖ δηλαδὴ ἀκόμη, ἀκμαίας τὰς δυνάμεις του καὶ τὴν σκοπευτικήν του δεινότητα. Τί εἶνε ὅμως τὸ κυνηγετικὸν αὐτὸ κατόρθωμα ἐμπρὸς εἰς τὸν πόλεμον τοῦ 1918;

Ἡ Φιλλανδία, ἡ χώρα αὐτὴ τῶν 60.000 λιμνῶν καὶ τῶν ἀπεράντων δασῶν ἔμεινεν ἐπὶ 500 περίπου ἔτη ὑπὸ τὸν σχετικὸν ἔλαφρὸν σουηδικὸν ζυγόν, πρὸ ἑνὸς δὲ αἰῶνος ὑπετάγη εἰς τοὺς Ρώσσους, οἱ ὁποῖοι ἀπεδείχθησαν πολὺ σκληρότεροι τῶν Σουηδῶν. Οὕτως, ἐπὶ ἑξαετίαν ἡ ρωσικὴ ἐπανάστασις, συνεστήθη μία προσωρινὴ κυβέρνησις ἐν Φιλλανδίᾳ, καὶ τὴν 4ην Δεκεμβρίου 1917 ἐκήρυξε τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς χώρας. Ἔπρεπεν ὅμως, ἡ ἀνεξαρτησία αὐτή, νὰ ἐπιβληθῇ. Ἐχρειάζετο πόλεμος καὶ συνεπῶς ἕνας ἀρχηγός. Τότε ἀκριβῶς ἐνεφανίσθη ἐπὶ σκηνῆς ὁ στρατάρχης Μαννερχάϊμ.

Ἦτο 50 ἐτῶν περίπου, κατήγετο ἀπὸ παλαιάν, γνωστὴν φιλλανδικὴν οἰκογένειαν, εἶχεν ὑπηρετήσει δὲ ἐν Ρωσίᾳ, ὡς ἀξιωματικὸς τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς. Κατὰ τὸν Ρωσσοϊαπωνικὸν πόλεμον διεκρίθη, ἡ ἔκρηξις δὲ τοῦ πολέμου τὸν εὑρίσκει συνταγματάρχην τοῦ Ἱππικοῦ κατ' ἀρχάς, κατόπιν δὲ στρατηγόν. Μὲ τὴν ἔκρηξιν τῶν κομμουνιστικῆς ἐπαναστάσεως, ἐπανέρχεται εἰς τὴν πατρίδα του, τὴν ὁποίαν εὑρίσκει ἀνάστατον.

Αἱ ὁμάδες τῶν πατριωτῶν, εἶνε ἐγκατεσπαρμέναι ἐδῶ κ' ἐκεῖ, παρακολουθοῦμεναι στενῶς καὶ διωκόμεναι ἀπὸ τὰς ρωσικὰς ἀρχάς. Τοὺς συνιστᾷ νὰ φύγουν ἀπὸ τὸ Χέλσινκι καὶ νὰ συγκεντρωθοῦν νοτιώτερον, εἰς τὴν Ὀστροβοθνίαν, ὅπου ἡ ἐπίθλεψις εἶνε χαλαρωτέρα καὶ ὅπου μεταδαίνει ἀργότερα καὶ ὁ ἴδιος. Μὲ τὴν βοήθειαν παλαιῶν ἀξιωματικῶν, ὀργανώνει τὸν ἀσύντακτον αὐτὸν ὄχλον, τὸν ἐξοπλίζει καὶ τὸν ἑτοιμάζει διὰ τὸν ἀγῶνα.

— Εἶχα ἀποφασίσει, μοῦ λέγει ὁ στρατηγὸς Μαννερχάϊμ, νὰ ἐπιτεθῶ ἐναντίον τῶν πέντε ρωσικῶν φρουρῶν κατὰ τὴν νύκτα τῆς 27ης πρὸς τὴν 28ην Ἰανουαρίου 1918. Τὴν ἰδίαν ὅμως ἡμέραν, ἔλαβα τηλεγράφημα ἐκ μέρους τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως, διὰ τοῦ ὁποίου ἐκαλούμην νὰ μὴ ἐφαρμόσω τὰ σχέδιά μου. Τοὺς ἐφαίνοντο πολὺ ἐπικίνδυνα. Θὰ προὐκάλουν ἀγῶνα σκληρόν, διὰ τὸν ὁποῖον δὲν εἶμεθα ἑτοιμοι. Ἔβαλα τὸ τηλεγράφημα εἰς τὸ θυλάκιόν μου καὶ ἐνήργησα τὴν ἐπίθεσιν. Αἱ πέντε φρουραὶ κατελήφθησαν ἐξ ἀπροόπτου, τὰ λάφυρα δὲ τὰ ὁποῖα συνελέφαμε, ὑπῆρξαν πλουσιώτατα ἀπὸ ἀπόψεως ὅπλων καὶ πολεμεφοδίων. Οὕτω, κατώρθωσα νὰ συμπληρώσω τὸν ὁπλισμὸν τῶν αὐτοσχεδίων μου στρατευμάτων.

Ἕνας στρατιωτικὸς συγραφεὺς, ἐχαρακτήριζε ἀργότερα τὸ ἔγχειρημα τοῦτο ὡς «τὸ θαυμασιώτερον παράδειγμα τῆς ἀξίας τοῦ αἰφνιδιασμοῦ καὶ τῆς πρωτοβουλίας». Καὶ προσέθετε: «Ἡ τόλμη τοῦ ἀρχιστρατήγου ἀπεδείχθη εὐφυεστέρα ἀπὸ τὴν σώφρονα ἀναμονήν, τὴν ὁποίαν τοῦ συνεβούλευσαν. Τὰ γεγονότα τῆς Ὀστροβοθνίας, ἀνεστάτωσαν ἐκ βάθρων τὰ σχέδια τῶν ἐρυθρῶν καὶ παρέλυσαν τελείως τὴν δρᾶσιν τῶν ρωσικῶν στρατευμάτων».

Τέσσαρας μῆνας διήρκεσεν ὁ ἀπελευθερωτικὸς αὐτὸς ἀγών, τέσσαρας μῆνας, κατὰ τοὺς ὁποίους, οἱ Φιλλανδοὶ ἀντιμετώπισαν μυρίας δυσχερείας. Ἡ ἐρυθρὰ φρουρά, κατεῖχε πάντοτε τὸ Χέλσινκι, συχνὰ δέ, τὸ Τάμπερε κατείχετο ἀπὸ ἓν ρωσικὸν σῶμα στρατοῦ 40.000 ἀνδρῶν, εἰς τοὺς ὁποίους

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

ΜΕΤΑΞΥ ΔΥΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ

ΑΝΕΛΙΞΕΙΣ ΤΗΣ ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΓΚΟΥΗΝ

Ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας, οἱ κατευθυντήριοι παράγοντες τῆς βρεταννικῆς στρατιωτικῆς πολιτικῆς, εἶνε:

1ον) Διὰ τὴν ἄμυναν τῆς μητροπόλεως καὶ τῶν θαλασσίων συγκοινωνιῶν της, ἕνα κυριαρχοῦν τῶν θαλασσῶν ναυτικὸν καὶ μία ἰσχυρὰ ἀεροπορία, ἑτοιμα πρὸς ἄμεσον δράσιν εἰς τὴν περίπτωσιν ἑνὸς γενικωτέρου εὐρωπαϊκοῦ πολέμου.

2ον) Ἕνας μικρὸς στρατός, ἱκανὸς ὅμως διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ὑπερποντίων κτήσεών της.

3ον) Δὲν δύναται, ἐν καιρῷ εἰρήνης νὰ διατηρήσῃ ἕνα μεγάλον, καλῶς ἐξωπλισμένον στρατόν, χωρὶς τοῦτο νὰ κλονίσῃ τὴν οἰκονομικὴν καὶ βιομηχανικὴν ζωὴν τῆς χώρας, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον θὰ εἶχε καὶ ἄμεσον ἀντίκτυπον ἐπὶ τῆς στρατιωτικῆς ὀργανώσεώς της.

4ον) Πρέπει νὰ εἶνε ἐτοίμη, ὅπως, ἐν περιπτώσει πολέμου αὐξήσῃ τὴν δύναμιν τοῦ στρατοῦ της μέχρι τοῦ ἀνωτάτου δυνατοῦ ὁρίου.

5ον) Διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ χρησιμοποιήσῃ ἕνα μεγάλον στρατὸν ἐν τῇ ἠπειρωτικῇ Εὐρώπῃ, ἡ Ἀγγλία πρέπει νὰ ἔχῃ εἰς τὴν Εὐρώπην ἕνα σύμμαχον, ἢ δὲ βοήθεια τὴν ὁποίαν θὰ δυνηθῇ νὰ παράσχῃ πρὸς τὸν σύμμαχον αὐτόν, κατὰ τὰς πρώτας φάσεις τοῦ πολέμου, εἶνε ἀναγκαστικῶς περιωρισμένη.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς ἀνωτέρω παρατηρήσεις, καὶ ἐπεκτείνοντες αὐτάς, βλέπομεν ὅτι ὁ κυριώτερος παράγων τῆς βρεταννικῆς στρατηγικῆς εἶνε ἡ ἐξασφάλισις τοῦ ἐλέγχου τῶν θαλασσίων συγκοινωνιῶν. Τὸ ναυτικόν της, συνεπῶς, πρέπει ν' ἀποτελῇ ὄχι μόνον βάσιν τῆς ἀμύνης της, ἀλλὰ καὶ τὸ κυριώτερον ὄργανον διὰ τοῦ ὁποίου θὰ κάμνῃ αἰσθητὴν τὴν ἐπιροὴν της ἐπὶ τῶν διεθνῶν ὑποθέσεων, τόσον ἐν καιρῷ εἰρήνης ὅσον καὶ ἐν καιρῷ πολέμου. Ἀντιστρόφως, ἐὰν αἱ πρῶται ὗλαι καὶ τὰ τρόφιμα τὰ ὁποῖα μεταφέρει ἡ Ἀγγλία ἐκ τῶν πέρων τῶν θαλασσῶν χωρῶν παύσουν ἀπὸ τοῦ νὰ φθάνουν μέχρις αὐτῆς, ἡ Μεγάλη Βρεταννία, ὄχι μόνον θὰ χάσῃ τὴν παραγωγικὴν της ἱκανότητα, ἀλλὰ καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἑβδομάδων θὰ πεινάσῃ. Ἐπὶ πλέον, ἄνευ τῆς ἐξασφαλίσεως τοῦ ἐλέγχου αὐτοῦ τῶν θαλασσίων συγκοινωνιῶν, τόσον ἡ μητρόπολις ὅσον καὶ αἱ ὑπερπόντιοι κτήσεις της, θὰ εἶνε ἐκτεθειμέναι εἰς τὸν κίνδυνον ἐχθρικῆς εἰσβολῆς.

Ναυτικαὶ βάσεις

Ὁ ἔλεγχος τῶν θαλασσίων συγκοινωνιῶν, οὐδέποτε δύναται νὰ εἶνε πλήρης ἀσκεῖται ὅμως κατὰ ποικίλλοντας βαθμοὺς μὲ μάξιμουμ εἰς τὰς περὶ τὴν μητρόπολιν θαλάσσας καὶ μίνιμουμ εἰς τὰ τμήματα ἐκείνα τοῦ κόσμου, ὅπου ἡ Ἀγγλία στερεῖται ναυτικῶν βάσεων.

Εἰς τὰς πλείστας τῶν θαλασσίων ὁδῶν, αἱ ὁποῖαι ἄγουν πρὸς τὴν Εὐρώπην, ἡ Ἀγγλία κατέχει ὄντως ναυτικὰς βάσεις ἐγκατεστημένας εἰς κεντρικὰς θέσεις, ἡ δὲ προστασία των ἀποτελεῖ ἓν ἐκ τῶν κυριωτέρων καθηκόντων τοῦ στρατοῦ της. Πραγματικὸν ἀξίωμα τῆς ἐν γένει βρεταννικῆς τακτικῆς, ἀποτελεῖ τὸ ὅτι ἡ δύναμις τοῦ ναυτικοῦ της εἰς τὰ εὐρωπαϊκὰ ὕδατα πρέπει νὰ εἶνε ἴση τοὐλάχιστον πρὸς τὴν δύναμιν οἱουδήποτε ἐνδεχομένου συνδυασμοῦ δύο εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων ἐχθρικῶν πρὸς αὐτήν, λαμβανομένου συγχρόνως ὑπ' ὄψιν τοῦ ὅτι πρέπει νὰ διαθέτῃ καὶ ἀρκετὰ καταδρομικὰ διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἐμπορικῶν ὁδῶν της εἰς τὰς πλέον ἀπομεμακρυσμένας θαλάσσας.

Δεδομένου, ὅτι τὸ ναυτικὸν ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ἀεροπορίαν ἐξασφαλίζει τὰς βρεταννικὰς νήσους ἐναντίον πάσης εἰσβολῆς, ὁ ρόλος τοῦ στρατοῦ ἐν τῇ μητροπόλει εἶνε περιωρισμένος εἰς τὸ ἐλάχιστον. Ἀμυντικὴ γραμμή, τύπου γραμμῆς Μαζινὸ, δὲν χρειάζεται οὔτε εἰς τὴν μητρόπολιν, οὔτε εἰς ἕτερον μέρος τῆς αὐτοκρατορίας.

Τὰ βορειοδυτικὰ σύνορα τῶν Ἰνδιῶν, εἶνε τὰ μόνα σύνορα ἐν τῇ αὐτοκρατορίᾳ, τῶν ὁποίων ἡ προστασία ἀπαιτεῖ σχετικῶς μεγάλον ἀρίθμὸν στρατευμάτων. Τὴν προστασίαν ἄλλωστε τῶν συνόρων αὐτῶν ἐξασφαλίζουν ἱκανοποιητικῶς αἱ ἐμπειροπόλεμοι φυλαὶ τῶν Ἰνδιῶν. Διὰ τὴν ἄμυναν τῆς ζώνης τοῦ Σουὲζ καὶ τῆς Παλαιστίνης ἀρκοῦν μικραὶ στρατιωτικαὶ δυνάμεις καὶ ὡρισμέναι ναυτικαὶ βάσεις, ὅπως τὸ Γιβραλτὰρ καὶ ἡ Μάλτα.

Ἡ ἄμυνα τῆς αὐτοκρατορίας

Δύναται νὰ λεχθῇ, ὅτι αἱ αὐτοκυβερνώμεναι κτήσεις τῆς αὐτοκρατορίας ἀνέλαβον ὑπευθύνως τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἀμύνης των, διατηροῦν δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν, τόσας δυνάμεις ὅσας θεωροῦν χρησίμους.

Τὰ ὑπερποντία καθήκοντα τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, ἀπορροφοῦν τὸ ἡμισυ περίπου τῆς ὅλης δυνάμεώς του, αὐτὰ δὲ κυρίως καθορίζουν τὴν σύνθεσίν του καὶ τοὺς ὅρους ὑπὸ τοὺς ὁποίους οἱ ἄνδρες ὑπηρετοῦν. Θὰ ἦτο ὄντως δεσπανηρότατον τὸ νὰ χρησιμοποιοῦνται διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ ἄνδρες κατατασσόμενοι εἰς τὸν στρατὸν δι' ὀλιγοήμηνον μόνον διάστημα. Οὕτω, ὁ βρετανικὸς τακτικὸς στρατὸς εἶνε ἐθελοντικός, ἡ θητεία δὲ τῶν ἀνδρῶν, οἱ ὁποῖοι τὸν ἀποτελοῦν εἶνε πολυετής, συνήθως ἑξικνουμένη μέχρι τῆς δωδεκαετίας. Πρέπει ἀκόμη νὰ λεχθῇ ὅτι τὸ ἡμισυ τοῦ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ὑπηρετοῦντος στρατοῦ οὐσιαστικῶς εὑρίσκεται μονίμως εἰς τὰς διαφόρους θέσεις. Ἔχει ἐλαχίστην στρατηγικὴν ἐλευθερίαν καὶ, κατὰ γενικὸν κανόνα, ὅλως τοπικὸν χαρακτῆρα.

Ἀντιθέτως, ὡς στρατηγικὴ ἐφεδρεία χρησιμοποιεῖται τὸ ἡμισυ τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, τὸ σταθμεῦον ἐν Μεγάλῃ Βρεταννίᾳ, τὸ ὁποῖον ἔχει συχνόρνους καὶ τὴν ἀποστολὴν νὰ πλαισιώνῃ τοὺς νεοκατατασσομένους καὶ ἐκγυμναζομένους πρὶν ἀποσταλοῦν εἰς τὰς κτήσεις.

Ἕνας τοιοῦτος ὅμως στρατός, ὅπως ἐλέχθη ἤδη, δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ἐν πολέμῳ εἰς τὴν Εὐρώπην, πλὴν τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν θὰ ἔχῃ σύμμαχον δυνάμενον νὰ τοῦ ἐξασφαλίσῃ λιμένας δι' ἀπόβασιν, χῶρον δι' ἐγκατάστασιν βάσεων καὶ συγκοινωνίας μὲ τὸ θέατρον τοῦ πολέμου. Ἐπὶ πλέον, ὁ σύμμαχος αὐτὸς πρέπει νὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ ὑποστῇ τὸ πρῶτον κτύπημα τοῦ πολέμου.

Ὅπισθεν τοῦ τακτικοῦ μητροπολιτικοῦ στρατοῦ ὑπάρχει καὶ ὁ χωρικὸς στρατός, ἐθελοντικὸς καὶ αὐτός, δυνάμενος νὰ χρησιμοποιηθῇ ἐν καιρῷ ἐθνικῆς ἀνάγκης καὶ ἀποτελῶν τὴν βάσιν τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ στρατοῦ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματος τῆς ὑποχρεωτικῆς θητείας. Ὁ χωρικὸς αὐτὸς στρατὸς ἐχει ἀναλάβει κατ' ἀρχὴν τὴν ἐπάκτιον καὶ τὴν ἀντιαεροπορικὴν ἄμυναν, εἶνε δὲ ἀρκούντως ἰσχυρὸς καὶ ἐκγυμνασμένος ὥστε νὰ δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ καὶ τὴν ὅλην ἄμυναν τῆς μητροπόλεως.

Ὁπωσδήποτε, ὁ ρόλος τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ ἐν τῷ συνόλῳ του περιορίζεται ἐν καιρῷ εἰρήνης εἰς αὐτοκρατορικὰ ἀστυνομικὰ καθήκοντα καὶ εἰς ἐξασφάλισιν φρουρῶν.

Ἡ ἀεροπορία

Κατὰ τὸν παρελθόντα πόλεμον, καὶ μέχρι τοῦ τελευταίου ἔτους του, ἡ ἀεροπορία ὑπῆρξεν ἁπλοῦν συμπλήρωμα τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ, χρησιμοποιουμένη ἐπιπροσθέτως καὶ εἰς τὴν ἄμυναν τῆς χώρας ἐναντίον τῶν διὰ Ζέπελιν ἐνεργουμένων ἐπιδρομῶν. Τὸ τελευταῖον μόνον ἔτος τοῦ πολέμου εἶδε δημιουργουμένην ἀνεξάρτητον ἀεροπορίαν μὲ ἴδιον στρατηγικὸν ρόλον. Ἡ ἀεροπορία συνειργάζετο μὲν πάντοτε μὲ τὸν στρατὸν καὶ τὸ ναυτικόν, τὸ ὑπουργεῖον ὅμως τῆς ἀεροπορίας ἦτο ἐφεξῆς ὑπεύθυνον διὰ τὸν ἐξοπλισμὸν καὶ τὴν συγκρότησιν τῶν ἀεροπορικῶν δυνάμεων.

Μετὰ τὸν πόλεμον, ἡ ἀεροπορία ἠκολούθησε τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς καὶ τὸ ναυτικὸν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ ἀφοπλισμοῦ, ἔπαυσε δὲ νὰ προορίζεται διὰ συγκεκριμένον στρατηγικὸν ρόλον.

Συγχρόνως ὅμως, ἀνεπτύχθη ἡ ἄποψις καθ' ἣν ἡ Βρεταννικὴ Βασιλικὴ Ἀεροπορία, ἠδύνατο νὰ ἐπιφορτισθῇ μὲ πλεῖστα ἐκ τῶν ἀστυνομικῶν καθηκόντων τοῦ στρατοῦ, καθὼς καὶ μὲ τὴν προστασίαν τῶν ναυτικῶν βάσεων, πράγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἠμπορεῖ νὰ ἐπιφέρῃ ὡρισμένην μείωσιν τῶν δαπανῶν. Μέχρις ἑνὸς ὡρισμένου σημείου, τοῦτο ὄντως ἐγένετο, ἡ πεῖρα

Θεάματα

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. Ἀργυρὴ Ἀλυσίδα.
ΑΙΛΙΚΗ. «Κυριακὴ τῆς ζωῆς».
ΑΙΤΩΛΙΚΟΝ. «Ἀγάπη, ἐπιθυμία».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Ἀστραπή».
ΚΟΡΙΝΘΙΑ. «Ἡ ἀνάσταση τοῦ Ἀντώνη».
ΜΟΝΤΙΑΝ. «Γλύκανε κύριε».
Κινηματογράφοι

ΑΣΤΥ. «Ρόδον τῆς νύχτας».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ρόδον τῆς νύχτας».
ΕΣΠΕΡΟΣ. (ὁδὸς Σταδίου). «Ἐν τῷ κόσμῳ τοῦ Ἀζτέκων».
ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ἡ ἀνάσταση τοῦ Ἀντώνη».
ΟΡΦΕΥΣ. «Ἐπιφάνεια».
ΟΥΦΑ. «Γίγαντες κὲν σφαιρῶν».
ΠΑΛΛΑΣ. «Ἡ πόρνη καὶ ἱερεύς».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Φρουρὲ κὲ ἀγάπα».
ΡΕξ. «Τὸ ἐπὶ τοῦ κυρίου».
ΣΙΝΕΑΚ. Ἐπιλογὴ τῶν 10 κ.μ.
ΤΙΤΑΝΙΑ. «Ἐλπίζω νὰ σὲ ἀγαπήσω».
ΑΛΑΜΠΡΑ. «Τὸ τὶ πωρὸ καὶ εἰτ-ρὸ κοῦκκο».
ΑΛΑΣΚΑ. «Ἀξέχνητα νειάτα».
ΑΡΕΙΣ. «Ἀπόκοσμος».
ΑΡΗΣ. «Ἀπόκοσμος δολοφόνος».
ΑΣΤΡΑ. «Ἡ ἀγάπη τοῦ σκυφοπαίχτη».
ΒΕΤΣΑΝΗ. «Ἡ ἀγάπη τοῦ ἀξιωματικοῦ».
ΕΚΔΕΣΕΙΣ. «Πρίγκηψ Μπουμπουλίνα».
ΕΤΟΥΑΛ. «Κοκορέτο».
ΗΡΩΔΟΤΟΣ. «Ἡ ἀγάπη τοῦ ἀγγελιαφόρου».
ΘΗΣΕΥΣ (Κ. Ἰωρ.). «Ξέ τὴν σκοπιὰ τὸν ἀγαπᾶς».
ΙΡΙΣ. «Ἔρωτας ἀγωνιστῶν».
ΚΟΣΜΟΣ. «Ἡ ἀγάπη τοῦ ἀγγέλου».
ΜΑΙΣΤΡΑΝΤΖΗ. «Πλημμύρα μὲ τὸ σπαθί».
ΜΑΝΗ. «Ἡ ἀγάπη τοῦ ἀγγέλου».
ΜΟΝ ΣΙΝΕ. «Ὁ κρεατοπαίχτης».
ΟΡΦΕΥΣ ΒΟΛΟΥ. «Ἡ ἀγάπη τοῦ κυρομέρη».
ΠΑΛΛΑΣ (Πτυχ.). «Ὁ γύφος τοῦ Μαβίλεν».
ΠΑΝΑΙΟΝ. «Ἡ ἀγάπη τοῦ ἀγγέλου».
ΡΟΔΙΝΙΟΝ. «Οἱ τρεῖς συμπολεμιστὲς».
Πειραιῶς καὶ Προαστεῖα

ΒΑΛΚΑΝΙΑ. «Γίγαντας ἀετοῦ».
ΚΑΛΙΟΠΗΙΑ. «Ἀγάπη κὲ ἀδικία».
ΚΑΛΙΠΤΟΣ. «Ὁ φρουραρχός».
ΠΑΛΛΑΣ (Ἀγ. Δημητρίου). «Ἀγάπη μὲ τὸ ζόρι».
ΡΕξ. «Ἡ ἀγάπη τοῦ ἀγγέλου».
ΣΑΛΑΜΙΝΑ. «Ἡ ἀγάπη τοῦ ἀθλητοῦ».
ΧΑ-ΛΑΪ. «Ἡ πόρνη μὲ κυρομέρη τὸν Ἅγιον».
ΑΠΟΛΛΩΝ (Κοκκ.). «Τὸ λυκόφως τῆς ἀγάπης».
ΚΡΥΣΤΑΛ (Κοκκ.). «Ἐδῶ μιὰ φορὰ τὸν ἀγαπᾶς».
ΟΡΦΕΥΣ (Κοκκ.). «Μπάρμπα».
ΠΕΡΕΑ. «Ἡ ἀγάπη τοῦ ἀγγέλου κὲ τὸ κόμμωτο».
ΣΑΛΑΜΙΝΑ (Κοκκ.). «Ἀξέχνητη ἀγάπη».

Διευθυντὴς ὑπογραφεῖου
Ἐμμ. Γ. Κασιμάτης
Ἐκδότης — Ἐκφωνητὴς Ἠ

Ἀπὸ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Τὰ Γράμματα καὶ ἡ Τέχνη

Ἡ ταύρομαχία δὲν ἀπέθανε!

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

κιστὼν κατεχόμενα ἔδαφη, ὑπὸ τὸ πρόσταγμα τοῦ «Αὐτοκράτορος τῶν ἀνεμόμυλων» μὲ Αὐρελιανοὺς ἱππότας. Ἄλλοι ἐξοδοκρατεῖς φθίνει καὶ σπεύδουν νὰ ἴδουν τὸ θέαμα τῆς χρεοκόπησης τῶν ἀλλοτρίων καὶ ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τὴν παλαιὰν φιλίαν μεταστρὲφ Χορὲ Γκαβίν Ἀλληνοπαίκτου ἀφοῦ εἶχε τὴν Ἀλβανοποίησιν μαγεύσει κατὰ τὸν ἑλληνικὸν ἀφέλειαν ὑπὸ τὸ ἐπαρκεστοφοροῦσιν ὑπὸ τὸ ἀνωφερὲς ἀνεμόμυλον τῆς ἀρχαίας ἀγωνίας ἀνεμόμυλον ἐπιθέτε κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς μόδας.

Ὅμως τὸ ἀξιοθαύμαστον εἶναι ὅτι ἡ ἀνδαλουσιακὴ μαγεύοντος κατὰ τὸν ἑλληνικὸν ἀφέλειαν ὑπὸ τὸ ἐπαρκεστοφοροῦν ὑπὸ τὸ ἀνωφερὲς ἀνεμόμυλον τῆς ἀρχαίας ἀγωνίας ἀνεμόμυλον ἐπιθέτε κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς μόδας.

Η ΦΙΛΛΑΝΔΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΠΑΡΑΤΑΘΗ ΜΕΧΡΙ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Η ΤΑΚΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΑΣΤΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΡΩΣΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 24. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Οἱ ἁρμόδιοι στρατιωτικοὶ κύκλοι, σχολιάζοντες τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἐπιχειρήσεων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ληξάσης ἑβδομάδος, παρατηροῦν ὅτι δύναται τὴν στιγμὴν αὐτὴν νὰ ὑποστηριχθῇ μὲ σχετικὴν ἀσφάλειαν, ὅτι ἡ Φιλλανδία θὰ δυνηθῇ νὰ ἀνθέξῃ εἰς τὴν πίεσιν τοῦ ρωσικοῦ ὄγκου μέχρι τῆς περιόδου τῆς παγολυσίας, ἡ ὁποία ἀρχίζει περὶ τὰ τέλη τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Μαρτίου. Ἐκφράζεται ἡ γνώμη ὅτι ἐφ' ὅσον ὁ φιλλανδικὸς στρατὸς θὰ διατηρήσῃ τὸ ἠθικόν του, δὲν ὑπάρχει δὲ οὐδεμία ἔνδειξις ὅτι τοῦτο ἔχει καμφθῇ μέχρι τοῦδε, οἱ Ρῶσοι δὲν θὰ κατορθώσουν ἐντὸς τοῦ ἑνὸς μηνὸς, τὸν ὁποῖον ἔχουν πρὸ αὐτῶν, νὰ φθάσουν εἰς τὸ Χέλσινκι. Γενικῶς παρατηρεῖται ὅτι ἡ προέλασις τῶν Ρώσων, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἤγαγεν εἰς τὴν κατάληψιν τμήματος τῶν φιλλανδικῶν ὀχυρώσεων, δὲν ἐπέφερε τὴν διάλυσιν τοῦ φιλλανδικοῦ στρατοῦ. Ἡ διαταχθεῖσα πρὸ ἑβδομάδος φιλλανδικὴ σύμπτυξις ἐκ τῶν προκεχωρημένων θέσεων τοῦ τομέως Σούμμα, ἐπραγματοποιήθη μὲ μοναδικὴν τάξιν, τοῦτο δὲ ἐπέτρεψεν εἰς τὴν ταχεῖαν καὶ ἀρτίαν ἐπάνδρωσιν τῶν νέων φιλλανδικῶν θέσεων τῆς δευτέρας γραμμῆς ἀντιστάσεως. Συγχρόνως ἐξαίρεται ἡ καλὴ ὀργάνωσις τῶν Φιλλανδικῶν ὀχυρῶν, διότι ἐξαναγκάζει τοὺς Ρώσους νὰ προχωροῦν μετὰ βραδύτητος καὶ περισκέψεως, φροντίζοντες νὰ ἐξουδετερώνουν ὅλα τὰ πρὸ αὐτῶν ὀχυρά, καὶ νὰ διευρύνουν τὸ μέτωπον, ὥστε νὰ δύνανται νὰ κινήσουν μὲ σχετικὴν ἄνεσιν τὰς ὀγκώδεις δυνάμεις καὶ τὸ πολυάριθμον πυροβολικόν των. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ Βιίπούρι εἰδικώτερον, ὑπάρχουν ὀλίγαι ἐλπίδες ὅτι θὰ σωθῇ, τοῦτο δὲ διότι οἱ Ρῶσοι ἔχουν φθάσει πολὺ κοντὰ εἰς τὴν πόλιν, ὥστε νὰ ἀπειλοῦν διὰ τοῦ πυροβολικοῦ τὰς συγκοινωνίας της. Ἄλωστε, τὸ φιλλανδικὸν ἀρχηγεῖον ὁρμώμενον ὑπὸ ὑγιοῦς ἀντιλήψεων, δὲν θὰ ἤθελε νὰ διαπράξῃ τὸ σφάλμα νὰ ἐγκλείσῃ δυνάμεις ἐντὸς τῆς πόλεως μὲ μόνον σκοπὸν νὰ προβάλῃ παρατεταμένην ἄμυναν. Μία τοιαύτη ἐνέργεια θὰ ἐσήμαινε ματαίαν θυσίαν τῆς φρουρᾶς, ἡ ὁποία θὰ κατεδικάζετο εἰς τὴν βραχεῖαν ἐξολόθρευσιν ἢ τὴν αἰχμαλωσίαν, οὕτω δὲ ὁ ἀνεπαρκὴς ἀριθμητικῶς φιλλανδικὸς στρατὸς θὰ ἔχανε μίαν δύναμιν δυναμένην νὰ χρησιμοποιηθῇ ἐπωφελέστερον εἰς τοὺς μελλοντικοὺς ἀγῶνας. Τονίζεται ὅτι καθ' ἃ ἀπεδείχθη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Γαλλοπρωσσικοῦ πολέμου τοῦ 1870 μία πόλις, ὁσονδήποτε ὀχυρὰ καὶ ἂν εἶνε δὲν ἔχει οὐδεμίαν στρατηγικὴν ἀξίαν, ἂν ἡ φρουρὰ τῆς ἀποκοπῇ ἀπὸ τὴν λοιπὴν στρατιάν, καὶ ὅτι ἡ καλυτέρα τατκική, τὴν ὁποίαν δύναται νὰ ἀκολουθήσῃ εὐάριθμος στρατὸς ἐναντίον ἰσχυροῦ ἀντιπάλου, εἶνε ἡ λεγομένη «ἐλαστικὴ ἄμυνα», ὀνομαζομένη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἡ ὑπεράσπισις τῶν ἐπὶ μέρους θέσεων, διατηρουμένης πάντοτε τῆς συνοχῆς τοῦ ἀμυνομένου στρατοῦ, ἡ ἐπιβολὴ εἰς τὸν ἀντίπαλον τῶν μεγαλυτέρων δυνατῶν θυσιῶν καὶ ἡ βραδεῖα ὑποχώρησις πρὸς νέας θέσεις. Ἀπὸ τὴν στρατηγικὴν αὐτὴν ἀντίληψιν εἶνε ἐμπνευσμένη ἡ κατασκευὴ τῆς γραμμῆς Μαννερχάϊμ, ἡ ὁποία δὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ συνεχῆ σειρὰν ὀχυρῶν, ἀλλ' ἀπὸ κεχωρισμένα ὀχυρώματα, ἐκτεινόμενα εἰς μέγα βάθος ἐντὸς τοῦ μετώπου. Τὸ μόνον μειονέκτημα τῶν Φιλλανδῶν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς τακτικῆς των ἔγκειται εἰς τὴν ἀριθμητικὴν των ἀνεπάρκειαν, ἡ ὁποία δὲν ἐπιτρέπει τὴν διενέργειαν ἀντεπιθέσεων καὶ δίδει εἰς τοὺς Ρώσους τὴν εὐχέρειαν νὰ κινοῦνται μὲ μεγάλην ἄνεσιν. Ὑπὸσδήποτε οἱ Φιλλανδοὶ καὶ ἂν τελικῶς ἀναγκασθοῦν νὰ ἐκκενώσουν τὸ μέτωπον τοῦ ἰσθμοῦ τῆς Καρελίας, θὰ ἔχουν ὅλην τὴν εὐχέρειαν νὰ δημιουργήσουν διαδοχικὰ μέτωπα ἀντιστάσεως, προχείρως ὠργανωμένα, καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς μεταξὺ Βιίπουρι καὶ Χέλσινκι διαδρομῆς. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Ρῶσοι δὲν θὰ δύνανται, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε πορείας τῶν ἐπιχειρήσεων, νὰ κινηθοῦν κεραυνοβόλως, εἶνε πολὺ πιθανὸν ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἑνὸς μηνὸς, τὸ ὁποῖον μεσολαβεῖ μέχρι τῆς ἐποχῆς τῆς παγολυσίας, δὲν θὰ ἔχουν κἂν προσεγγίσει τὴν φιλλανδικὴν πρωτεύουσαν. Οὕτω οἱ Φιλλανδοὶ θὰ ἐπωφεληθοῦν τοῦ Ἀπριλίου, κατὰ τὸν ὁποῖον ὁλόκληρος ἡ Φιλλανδία θὰ καλύπτεται ἀπὸ πυκνὸν στρῶμα λάσπης διὰ νὰ ὀργανώσουν τὴν νέαν των ἄμυναν, θὰ ἔχουν δὲ ἐν τῷ μεταξὺ ἐπαρκῶς ἐφοδιασθῆ εἰς πολεμικὸν ὑλικόν, ἄνδρας καὶ ἀεροπλάνα, ὥστε νὰ κρατηθοῦν κατὰ τοὺς θερινοὺς μήνας.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 24. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Οἱ «Τάϊμς» εἰς μακρὸν ἄρθρον εἰδικοῦ συνεργάτου των ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ παράτασις τοῦ Φιλλανδικοῦ πολέμου δημιουργεῖ σοβαρὰ ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ ζητήματα διὰ τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν καὶ ὅτι ἡ κατάστασις θὰ ἐπιδεινωθῇ ἐφ' ὅσον παρατείνεται ὁ πόλεμος. Εἶνε ἀληθές, λέγει, ὅτι μέχρι τοῦδε ἡ Ρωσία, πλὴν τοῦ Λένινγκραντ, ἀγνοεῖ τὴν ἔκτασιν καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἐν Φιλλανδίᾳ ἐχθροπραξιῶν. Ταξιδιώτης ἐλθὼν προσφάτως ἐκ Λένινγκραντ βεβαιοῖ ὅτι ἡ ἐκεῖ ποιότης τοῦ ἄρτου εἶνε κακὴ καὶ ὅτι παρατηρεῖται ἔλλειψις βουτύρου, ζαχάρεως, γάλακτος καὶ οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν. Ἐπίσης, παρὰ τὸ μέγα ψῦχος ἡ καύσιμος ὕλη εἶνε ὀλίγη.

ΤΑ ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥΔΕ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 24. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Ἀρμόδιοι κύκλοι ἐνταῦθα, ἀφορμὴν λαμβάνοντες ἐκ τῶν γερμανικῶν ἀεροπορικῶν ἐπιδρομῶν τῆς ληξάσης ἑβδομάδος, παρατηροῦν ὅτι ἡ πορεία τοῦ πολέμου κατὰ τοὺς πρώτους πέντε μῆνας καὶ δὴ κατ' ἀέρα, ὑπῆρξε τόσον ἀντίθετος πρὸς τὰς προβλέψεις, ὥστε τὰς ἐχθροπραξίας ἐκάλυψε μία ἀτμόσφαιρα μὴ πραγματικότητος. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἐσκίασεν ἐν τινι μέτρῳ τὴν ἔκτασιν τῆς πολεμικῆς προσπαθείας τῶν συμμάχων. Ἐν τούτοις, ἀρκεῖ μία, ἔστω καὶ ἐπιπολαία μόνον, παρατήρησις διὰ νὰ πεισθῇ τις ὅτι αἱ δύο δυνάμεις χρησιμοποιοῦν ὅλας των τὰς πηγὰς εἰς τὸν ἀγῶνα. Οὕτως, ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ὁ ἀγγλικὸς στόλος καταπολεμεῖ ἐπιτυχῶς τὴν γερμανικὴν προσπάθειαν ἐπιβολῆς πείνης εἰς τὰς βρεταννικὰς νήσους.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς κατὰ ξηρὰν ἐπιχειρήσεις, ὑπάρχει γενικὴ τάσις μεταξὺ τοῦ κοινοῦ νὰ σκέπεται ὅπως καὶ κατὰ τὸν προηγούμενον πόλεμον. Δέον ὅμως νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ ἐφεύρεσις τῆς μηχανῆς ἐσωτερικῆς καύσεως, ἡ ὁποία μετέφερε τὸν ἀγῶνα εἰς τὸν ἀέρα καὶ ὑπὸ τὴν θάλασσαν, ἀνεστάτωσε πλήρως τὸν κατὰ ξηρὰν πόλεμον. Εἰς τὰ πλεονεκτήματα μιᾶς ἐπιθέσεως μὲ συγχρόνους μηχανοκινήτους σχηματισμούς, ἡ μόνη ἀπάντησις εἶνε μία γραμμὴ Μαζινό. Ἀλλά, τὴν καλυτέραν εἰκόνα τῆς στρατιωτικῆς προσπαθείας δίδει ἡ αὔξησις τῶν δυνάμεων τῆς Ἀεροπορίας. Εἶνε φυσικόν, ὅτι μετὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ πολέμου, οἱ ἀριθμοὶ τηροῦνται μυστικοί. Ἀλλὰ κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ τῆς στρατιωτικῆς ἀδρανείας, κατεβλήθη κολοσσιαία προσπάθεια. Περὶ τὰ τέλη Μαρτίου τοῦ 1935, τοῦ ἔτους καθ' ὃ ὑπεγράφη ἡ ἀγγλογερμανικὴ ναυτικὴ συμφωνία, ἡ ἀγγλικὴ ἀεροπορία διέθετε 580 ἀεροπλάνα πρώτης γραμμῆς μὲ προσωπικὸν 31.000 ἄτομα. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι ἀνήλθον τὸ 1936 εἰς 816 ἀεροπλάνα καὶ 45.000 ἄνδρας, διὰ νὰ ὑπερδιπλασιασθοῦν τὸν Μάρτιον τοῦ 1939. Διὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1940 προβλέπονται 150.000 ἄνδρες τῆς τακτικῆς ὑπηρεσίας, 104.000 τῆς βοηθητικῆς καὶ ἐφεδρικῆς καὶ 2370 ἀεροπλάνα πρώτης γραμμῆς.

Η ΓΕΡΜΑΝΟΪΤΑΛΙΚΗ ΕΠΙΡΡΟΗ ΕΝ ΙΣΠΑΝΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 24. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Τὸ «Ἐκόνομιστ» δημοσιεύει ἄρθρον τοῦ ἐν Μαδρίτῃ ἀνταποκριτοῦ του, ὁ ὁποῖος λέγει ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑποτιμᾶται ἡ γερμανικὴ ἐπιρροὴ εἰς τὴν Ἱσπανίαν. Πάντως, ὅμως, ἡ ἰταλικὴ ἐπίδρασις εἶνε ἔτι καταφανεστέρα. Ἰταλικαὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ εἶνε προσκεκολλημέναι εἰς τὸν Ἱσπανικὸν στρατόν. Ἡ Ἰταλία ἔχει δώσει παραγγελίας εἰς ἱσπανικὰ ἐργοστάσια. Εἰς τὰ στρατιωτικὰ καὶ οἰκονομικὰ ζητήματα ὑπάρχουν χαρακτηριστικαὶ ἐνδείξεις. Ἡ Ἱσπανία ἔχει ὀχυρὰν γραμμὴν κατὰ μῆκος τῶν βορείων συνόρων της. Τὰ ὀχυρά, τὰ ὁποῖα κατεσκευάσθησαν πρὸ 18 μηνῶν εἰς τὸ πρὸς τὴν Βισκαΐαν τέλος τῶν Πυρηναίων, ἐκτείνονται ἤδη πρὸς τὰ σύνορα τῆς Καταλανίας. Τελευταίως, ὁ Ἱσπανὸς ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἡ Ἱσπανία πρέπει νὰ ἔχῃ 2000 πιλότους εἰς τὸ τέλος τοῦ 1940 καὶ 4000 εἰς τὸ τέλος τοῦ 1941. Σχεδὸν 500.000 ἄνδρῶν διατηροῦνται ἀκόμη ὑπὸ τὰ ὅπλα. Οὗτοι, ὁμοῦ μὲ 1.000.000 τῶν φονευθέντων εἰς τὸν ἐμφύλιον πόλεμον, τῶν 400.000 ἐξορίστων καὶ περίπου 1.000.000 εὐρισκομένων εἰς τὰ στρατόπεδα συγκεντρώσεως, ἀναβιβάζουν εἰς 3.000.000 τὰς χεῖρας τῶν ὁποίων ἐστερήθησαν τὰ ἐργοστάσια καὶ οἱ ἀγροί.

ΘΑ ΣΥΓΚΛΗΘΗ ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΤΗΣ ΒΑΛΤΙΚΗΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 24. — Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ πρακτορείου Χαβᾶς ἐκ Λονδίνου, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Λεττονίας κ. Μοῦντερς ἐπρότεινεν ὅπως συγκληθῇ ἀπὸ τῆς 14ης μέχρι τῆς 16ης προσεχοῦς Μαρτίου διάσκεψις τῆς βαλτικῆς συνεννοήσεως, τουτέστι τῶν τριῶν βαλτικῶν χωρῶν Λεττονίας, Ἐσθονίας καὶ Λιθουανίας. Οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἐσθονίας καὶ τῆς Λιθουανίας ἀπεδέχθησαν τὴν σύγκλησιν τῆς διασκέψεως ταύτης.

Ἡ κατανάλωσις καφὲ καὶ ζακχάρεως εἰς τὴν Ἰταλίαν

ΡΩΜΗ, 24. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Ἡ πρώτη προσπάθεια ρυθμίσεως τῆς καταναλώσεως ἐγένετο ἐν Ἰταλίᾳ διὰ τὸν καφὲν καὶ τὴν ζάκχαριν. Ἡ εἰσαγωγὴ καὶ ἡ πώλησις καφὲ εἶχε διακοπῆ ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου καὶ οἱ καταναλωταὶ ἠρκοῦντο εἰς ὑποκατάστατον. Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν ὅμως Φεβρουαρίου ἐνεφανίσθη καὶ πάλιν εἰς τὴν ἀγορὰν ἀλλ' ἡ κατανάλωσίς του περιορίσθη εἰς 600 γραμμάρια ἐτησίως. Ὁ περιορισμὸς οὗτος ἐπεβλήθη, διὰ τὴν μείωσιν τῆς εἰσαγωγῆς, ἡ ὁποία τὸ 1938 εἶχεν ἀνέλθη εἰς 36.000 τόννους ἐτησίως. Ἤδη ἐπίζεται ὅτι θὰ ἐπέλθῃ μείωσις τῆς καταναλώσεως τόσον μᾶλλον, ὅσον κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἡ εἰσαγωγὴ ἐμειώθη αὐτομάτως. Οὕτω, τὸ 1938 ἡ κατανάλωσις καφὲ ἔφθανε μόλις τὰ 66,7 ἑκατοστὰ τῆς καταναλώσεως τοῦ 1922. Ἡ κατανάλωσις ζακχάρεως περιωρίσθη εἰς 6 χιλιόγραμμα κατ' ἄτομον καὶ κατ' ἔτος, ἐνῷ τὸ 1938 ἡ μέση κατανάλωσις εἶχεν ἀνέλθη εἰς 8.1 χιλιόγραμμα. Ἐνταῦθα δὲν ἐπιδιώκεται ἡ μείωσις τῶν εἰσαγωγῶν, διότι ἡ ζάκχαρις παράγεται ἐξ ὁλοκλήρου ἐντὸς τῆς χώρας, ἀλλ' ἡ μετατροπὴ μέρους της εἰς βιομηχανικὸν οἰνόπνευμα.

Ἡ ἐαρινὴ ἔκθεσις τοῦ Βελγίου

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 24. — Τὸ ἡμιεπίσημον γερμανικὸν πρακτορεῖον πληροφορεῖται ἐκ Βρυξελλῶν ὅτι ἡ κυβέρνησις τοῦ Ραΐχ εἰδοποίησε τὰς βελγικὰς ἀρχὰς ὅτι ἡ Γερμανία θὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἐαρινὴν ἔκθεσιν τῶν Βρυξελλῶν. Ὁ ἐν Βρυξέλλαις ἐμπορικὸς ἀκόλουθος τῆς Γερμανίας δόκτωρ Κάϊμ διωρίσθη ἐπίτροπος τοῦ Ραΐχ εἰς τὴν ἔκθεσιν ταύτην.

Ἀντιαεροπορικὰ φράγματα ἐν Βελγίῳ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 24.—Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ πρακτορείου Χαβᾶς ἐκ Χάγης, ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, εἰς ὑπόμνημά του πρὸς τὴν Βουλήν, σχετικὸν μὲ τὰς δαπάνας διὰ τὴν ἐθνικὴν ἄμυναν, ἀνήγγειλεν ὅτι ἡ κυβέρνησις ἔδωσε παραγγελίας προμηθείας ἀεροστάτων διὰ τὸν σχηματισμὸν ἀντιαεροπορικῶν φραγμάτων.

Οἱ πρόσφυγες εἰς τὴν Μ. Βρεταννίαν

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 24. — Τὸ πρακτορεῖον Ρώϋτερ μεταδίδει ὅτι, ὡς ἐδήλωσεν ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπάτλερ εἰς τὴν Βουλήν, κατὰ τοὺς ἐπισήμους πίνακας, εὑρίσκονται σήμερον εἰς Ἀγγλίαν 74,500 πρόσφυγες ἐκ Γερμανίας, Τσεχοσλοβακίας καὶ Πολωνίας. Κατὰ τὰς ἀνεπισήμους στατιστικάς, ἐν Γαλλίᾳ εὑρίσκονται 42.000, ἐν Βελγίῳ 20.000 καὶ ἐν Ὁλλανδίᾳ 25.000.

Συνομιλίαι Τόκιο - Οὐάσιγκτων

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 24.—Τὸ ἡμιεπίσημον γερμανικὸν πρακτορεῖον πληροφορεῖται ἐκ Τόκιο ὅτι, κατ, ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἀρίτα προτίθεται νὰ ἐπαναλάβῃ προσεχῶς τὰς συνομιλίας του μετὰ τοῦ πρεσβευτοῦ τῶν Ἡν. Πολιτειῶν κ. Γκριοῦ διὰ τὸν νέον προσανατολισμὸν τῶν σχέσεων μεταξὺ Ἰαπωνίας καὶ Ἡν. Πολιτειῶν.

Τὸ δικαστήριον ναυτικῶν ἐπιτάξεων

Ὁρίζονται ὡς τακτικὰ μέλη τοῦ διαιτητικοῦ δικαστηρίου τῶν ναυτικῶν ἐπιτάξεων διὰ τὸ ἔτος 1940 οἱ κάτωθι: Τακτικά: Ἀρεοπαγίτης κ. Κ. Βογιατζῆς, ἐφέτης κ. Δ. Μπουρνάζος, καθηγητὴς τῆς Νομικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Κ. Τσουκαλᾶς, πλοίαρχος Β. Ν. κ. Α. Χατζόπουλος, πλοίαρχος λιμενικὸς κ. Θ. Γρηγοράκης.

Ἀναπληρωματικά: Ἀρεοπαγίτης κ. Ν. Τριανταφύλλου, ἐφέτης κ. Γ. Φραγκούλης, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Α. Τσιριτάνης, πλοίαρχος Β. Ναυτικοῦ κ. Α. Μπασδόπουλος καὶ πλοίαρχος λιμενικὸς κ. Γκ. Σκλιάς.

Καθήκοντα γραμματέως θὰ ἐκτελῇ ὁ ὑποπλοίαρχος λιμενικὸς κ. Π. Παπανικολάου.

Η ΣΟΥΗΔΙΑ ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΖΕΤΑΙ ΠΥΡΕΤΩΔΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΙΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΗΣ ΑΜΥΝΗΣ

ΔΙΑΘΕΤΕΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΤΟ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΕΦΟΔΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 24. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» δημοσιεύει μακρὰν μελέτην εἰδικοῦ συνεργάτου του ἐπὶ τῶν πολεμικῶν προπαρασκευῶν τῆς Σουηδίας. Ὁ Ἄγγλος δημοσιογράφος, ἐπισκεφθεὶς προσφάτως τὰς σκανδιναυϊκὰς χώρας, γράφει, μεταξὺ ἄλλων, τὰ ἑξῆς: «Ἡ Σουηδία προετοιμάζεται. Ὀργανώνει τὴν ἄμυνάν της ἀκριβῶς ὅπως ἡ Ἀγγλία ἔκαμεν ἔπειτα ἀπὸ τὸ Μόναχον. Δὲν εὑρίσκεται ὅμως ἐνώπιον τῶν ἰδίων μὲ τὴν Ἀγγλίαν ἐλλείψεων. Τόσον ἀπὸ ἀπόψεως ἀντιαεροπορικῶν ἐγκαταστάσεων, ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως δυνατότητος ταχείας ἐκκενώσεως τῆς πρωτευούσης, ἡ Σουηδία εὑρίσκεται εἰς καλυτέραν κατάστασιν ἀπο ἐκείνην, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκετο ἡ Ἀγγλία κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1938. Αἱ ἐλλείψεις της ἀφοροῦν τὸ ἐκγυμνασμένον ἔμψυχον ὑλικὸν καὶ τὴν ἀεροπορίαν.

Ἐν καιρῷ εἰρήνης ὁ στρατὸς τῆς Σουηδίας ποικίλλει μεταξὺ 34.000 καὶ 60.000 ἀνδρῶν, ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς τοῦ ἔτους. Σήμερον ἡ δύναμις αὐτὴ εἶνε πολὺ μεγαλυτέρα λόγῳ τῆς εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν ἀνακλήσεως ὠρισμένων ἡλικιῶν. Ἐν καιρῷ πολέμου ὑπολογίζεται, ὅτι δύναται νὰ παρατάξῃ 400.000 ἄνδρῶν. Ἐκ τοῦ ἐν εἰρήνῃ στρατοῦ της Σουηδίας, 19.000 ἀποτελοῦν μόνιμα στελέχη, ἑκάστης στρατολογικῆς κλασσεως ἀποδιδούσης μεταξὺ 15.000 καὶ 40.000 κληρωτῶν. Μικρός, ὁμολογουμένως, στρατὸς δια μίαν χώραν 6.000 000 ψυχῶν, ἤτις ὄχι μόνον ἔχει καθιερώσει τὸ σύστημα τῆς ὑποχρεωτικῆς στρατιωτικῆς θητείας, ἀλλ' ἐπὶ πλέον ἔχει καὶ μεγάλην στρατιωτικὴν παράδοσιν. Ἡ ἐξήγησις τοῦ φαινομένου αὐτοῦ ἀνάγεται εἰς τὴν μεταπολεμικὴν ἱστορίαν τῆς Σουηδίας. Ἐχωρίζετο ἀπὸ μίαν δυνατὴν καὶ πολεμικὴν φυλήν, ἀπὸ τὸν πατροπαράδοτον ἐχθρόν της, τὴν Ρωσίαν, μέχρι τοῦ 1936 δέ, ἤλπιζεν ἐπὶ τῆς διαρκοῦς εἰρήνης καὶ τοῦ γενικοῦ ἀφοπλισμοῦ. Αἱ κυβερνήσεις της διεπνέοντο ἀπὸ σοσιαλδημοκρατικὰς κατὰ πρῶτον ἀρχάς, ἀπὸ ἄκρατον εἰρηνοφιλίαν κατόπιν.

Οὕτω ἐπὶ 10 ὁλόκληρα ἔτη δὲν ἐκαλοῦντο ὑπὸ τὰ ὅπλα πλήρεις στρατολογικαὶ κλάσεις. Ἀκόμη καὶ σήμερον, ἡ περίοδος ἐκγυμνάσεως τῶν ἀνδρῶν διὰ μὲν τὸ πεζικὸν δὲν ὑπερβαίνει τὰς 140 ἡμέρας, ἡ δὲ ἐκγύμνασις τῶν ἀνδρῶν τῶν εἰδικῶν ὅπλων μόλις φθάνει τὰς 200 ἡμέρας. Τοῦτο δέ, ἐνῷ εἰς τὴν Φιλλανδίαν ἔχει καθιερωθῆ ἡ θητεία τῶν 12 καὶ τῶν 18 μηνῶν. Οὕτω, ἐφ' ὅσον περισσότερον χρόνον παραμένει κανεὶς εἰς την σκανδιναυϊκὴν, ἐπὶ τοσοῦτον πείθεται, ὅτι ἡ Φιλλανδία εἶνε τὸ μόνον ἐκ τῶν βορείων κρατῶν, τὸ ὁποῖον ἀντιμετώπισε σοβαρῶς τὸ ζήτημα τῆς ἐθνικῆς του ἀμύνης. Ἤδη συστηματικὴ καταβάλλεται προσπάθεια, ὅπως ἐξουδετερωθοῦν αἱ ἐκ τοῦ περιωρισμένου τῆς στρατιωτικῆς θητείας ἀδυναμίαι τοῦ σουηδικοῦ στρατοῦ καὶ δι' αὐτὸ ἐλέπει κανεὶς καθημερινῶς πέριξ τῆς Στοκχόλμης ὁμάδας ἀνδρῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκγυμνάζονται καὶ οἱ ὁποῖοι ἐκτελοῦν διάφορα θέματα μάχης. Ἡ χρῆσις τῶν ὅπλων διδάσκεται κατ' ἄλλον τρόπον, μεγίστη δὲ ἐν προκειμένῳ εἶνε ἡ συμβολὴ τῶν διαφόρων σκοπευτηρίων τῆς χώρας, ὅπου γίνεται συστηματικὴ διδασκαλία ἐπὶ τοῦ πεδίου αὐτοῦ.

Ὁ Σουηδὸς ἄλλωστε, εἶνε τόσον ἰσχυρὰς κράσεως καὶ τόσον ὑγιής, ὥστε δὲν χρειάζεται πολὺν χρόνον διὰ νὰ γίνῃ καλὸς στρατιώτης. Διαφορετικὸν εἶνε τὸ ζήτημα τῆς ταχείας καταρτίσεως νέων ἀξιωματικῶν. Ὑπὸσδήποτε ὅμως, ἀκόμη καὶ σήμερον, ὁ Σουηδὸς ἀξιωματικὸς εἶνε ἱκανώτερος τοῦ Ρώσου. Τὸ ζήτημα τοῦ συγχρονισμοῦ τῶν ὅπλων, ἀποτελεῖ ἀντικείμενον πολλῶν συζητήσεων. Οὕτω, τελευταίως κατηρτίσθη πρότασις μηχανοκινήσεως τοῦ πυροβολικοῦ, δεδομένου δὲ ὅτι οἱ Σουηδοὶ ἀπὸ μακροῦ χρόνου κατασκευάζουν μόνοι τὰ πυροβόλα των, δὲν θὰ δυσκολευθοῦν εἰς τὸ νὰ τὰ τοποθετήσουν ἤδη ἐπὶ τροχῶν, ἢ νὰ τὰ προσδέσουν εἰς εἰδικὰ ρυμουλκά. Ὀπωσδήποτε, μὲ τὴν πολεμικὴν βιομηχανίαν, τὴν ὁποίαν διαθέτουν καὶ τὴν προσαρμοστικότητά των εἰς τὴν σύγχρονον μηχανικήν, οἱ Σουηδοὶ θὰ δυνηθοῦν νὰ ἀναδιοργανώσουν τὸν στρατόν των ταχύτερον ἀπὸ ὅ,τι θὰ ἠδύναντο οἱ Ρῶσοι μετὰ τὰς ἐν Φιλλανδίᾳ ζημίας των.

Ἡ Σουηδία, ἐπίσης, δὲν ἔχει λόγους νὰ αἰσθάνεται τὰς αὐτὰς ἀνησυχίας, οἵας ἡ Μ. Βρεταννία σχετικῶς μὲ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ ἀστικοῦ πληθυσμοῦ της ἐν περιπτώσει πολέμου. Διαθέτει πολυάριθμα καὶ ἀρίστης ποιότητος ἀντιαρματικὰ πυροβόλα, δὲν πρόκειται δὲ νὰ ἀσχοληθῇ παρὰ μὲ τὴν ἐκκένωσιν μόνον 300.000 ἀτόμων, ὅσα δηλαδὴ περίπου ἐξέρχονται τῶν πόλεων μὲ τὰ συνήθη συγκοινωνιακὰ μέσα κατὰ τὰς ἡμέρας ἀργίας τῶν γραφείων. Ἡ ἐν γένει ἄλλωστε ἀντιαεροπορικὴ της ἄμυνα, εἶνε τελείως ὠργανωμένη.

Ἀντιθέτως, ἡ ἀεροπορία της ἐμφανίζει πολλὰς ἐλλείψεις. Οἱ Σουηδοί, παραλληλίζουν τὴν ἀεροπορίαν των μὲ τὴν τῶν Φιλλανδῶν, οἵα ἦτο κατὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ πολέμου τοῦ Βορρᾶ. Περιωρισμένη εἰς ἀριθμὸν ἀεροπλάνων, στερεῖται ἐπιπροσθέτως καὶ ὁμοιογενείας. Τὸ τελευταῖον ἀεροπορικὸν πρόγραμμα τῆς Σουηδίας προβλέπει 250 ἀεροπλάνα μέχρι τοῦ 1941. Σήμερον, ὑπάρχουν ἑπτὰ σμηναρχίαι: τέσσαρες βομβαρδιστικαί, δύο στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς συνεργασίας καὶ ἀναγνωρίσεως καὶ μία καταδιωκτικῶν. Ἡ ἔλλειψις ἰσορροπίας μεταξὺ τῶν δυνάμεων αὐτῶν, εἶνε προφανής, ἰδίως ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Σουηδία ἀρχίζει ν' ἀντιμετωπίζῃ τὸ ἐνδεχόμενον ἀεροπορικῆς ἐπιδρομῆς κατὰ τῶν ἐδαφῶν της.

Ἡ Σουηδία ἐπεχείρησε νὰ κατασκευάσῃ ἰδίους τύπους ἀεροπλάνων, εἰς τὸ ἐγχείρημά της ὅμως αὐτὸ δὲν ἐπέτυχεν ἀπολύτως. Εἶνε ἀκόμη ὑποχρεωμένη νὰ εἰσάγῃ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ τὰ ἀεροπλάνα γραμμῆς, τὰ ὁποῖα χρειάζεται. Καὶ τοῦτο δὲν εἶνε εὔκολον σήμερον, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ συναγωνισμοῦ τῶν μεγάλων δυνάμεων, ὅπως προμηθευθοῦν ἀεροπλάνα ἀπὸ τὰ διά